ΓΕΓΟΝΟΤΑ καὶ ΣΧΟΛΙΑ

ΤΟΥΣ ΕΝΟΧΛΕΙ Η «ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ»

ΟΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΑΙ καί φιλοπαπικοί ἔχουν καί συνηγόρους, ὅπως τήν Μαρίαν Ἀντωνιάδου τοῦ «Βήματος», ἡ ὁποία εἰς τάς 7/2/2010 ἐκατηγόρει τούς ἀγωνιζομένους διά τήν Ὀρθοδοξίαν καί ἀντι–οικουμενιστάς, σχεδόν ὑβρίζουσα τούτους καί ἀποκαλοῦσα *«φονταμενταλιστάς»*. Ἀρέσκονται οἱ φιλοπαπικοί εἰς τοιαύτας ὕβρεις, μή ἔχοντες ἐπιχειρήματα, παρά μόνον τήν ἀγαπολογίαν καί τήν παποφιλίαν. Οἱ *«φονταμενταλισταί»* λοιπόν, κατά τήν ἀνωτέρω δημοσιογράφον, ἔχουν στόχον, ὅπως *«σταματήσουν ἅπαξ καί διά παντός τίς φωνές ὅλων ὅσοι προσπαθοῦν στό πλαίσιο τῆς παγκοσμιότητος καί τῶν πολυπολιτισμικῶν κοινωνιῶν, νά ἀνοίξουν διαύλους ἐπικοινωνίας»*. Καί καταφέρεται κατά ἱεράρχου, ὅστις ἀντέδρασεν εἰς Σύνοδον πρός τάς ἀπειλάς τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, «ὁ ὁποῖος ζητοῦσε ἀπό τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος νά λάβει μέτρα, διότι μία ὁμάδα δικῶν της κληρικῶν, Μητροπολιτῶν, μοναχῶν καί πανεπιστημιακῶν θεολόγων διακινοῦσε τή λεγόμενη Ὁμολογία Πίστεως μέσα ἀπό τήν ὁποία στηλιτεύεται ὁ διάλογος τῆς Ὀρθόδοξης μέ τή Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία»…

Ἀντιλαμβανόμεθα τήν δύσκολον θέσιν τῶν οἰκουμενιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συνηγόρους, ὡς τήν ἀνωτέρω δημοσιογράφον. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἀπαντῶν εἰς τούς ἐχθρούς του, ἔλεγεν: *«Ἄς παύσουν νά ἀπειλοῦν. Ἐγώ δέν ἀπειλῶ, ὁμιλῶ. Δέν ὑβρίζω, ἐλέγχω. Δέν πληγώνω, θεραπεύω»*. Οἱ οἰκουμενισταί ἄς τό πάρουν ἀπόφασιν. Εἰς τόν δρόμον των θά ἵστανται ἀντιμέτωποι οἱ ὑπέρμαχοι τῆς Ὀρθοδοξίας.

«Ὕμνος» εἰς τὸν «Ὀρθ. Τύπον»

ΤΑ ΟΣΑ ἔγραψεν εἰς τό «Ἄλφα ΕΝΑ» (6/2/2010) ὁ Σπύρος Πηλός διά τόν «Ὀρθόδοξον Τύπον», ἀποτελοῦν ἕναν «ὕμνο»! Βεβαίως ἔχομεν ἐπίγνωσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί τῶν ἀτελειῶν μας, ἀλλ' ἐπειδή τά καλά λόγια τοῦ ἀγαπητοῦ καί σεβαστοῦ κ. Σπύρου Πηλοῦ ἐβγῆκαν ἀπό τήν καρδιά του, θερμῶς τόν εὐχαριστοῦμεν καί τόν παρακαλοῦμεν νά προσεύχεται διά τήν στερέωσιν τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς ἐφημερίδος μας, ὥστε δι' αὐτῆς νά ἐνισχύωνται οἱ Ὀρθόδοξοι ἀδελφοί μας, οἱ ὅπου γῆς, καί νά δοξάζεται τό πανάγιον ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Διαβάζοντας, ἔστω καί λίγες φράσεις του, διαβάζετε τήν καρδιά του: *«"Ὀρθόδοξος Τύπος"! Ἀστέρι τῆς Ὀρθοδοξίας πολύφωτο! Καύχημα πιστῶν καί στηριγμοῦ. Ἐν ὕμνοις τιμᾶ ὁ Χριστιανικός κόσμος, ὅπου γῆς, τό πανίερο Ἰωβηλαῖο του, τά πενήντα χρόνια ἀγώνων, προσφορῶν, διδαχῆς καί ἐλέους πρός τόν κουρασμένο ἄνθρωπο ὅλων τῶν ἐποχῶν. Πενήντα χρόνια ὁ "Ὀρθόδοξος Τύπος", δέν ἔπαυσε ν' ἀναζητῆ τό χαμένο πρόβατο, τόν ἄσωτο υἱό, τήν πονεμένη ψυχή… Γράφοντας αὐτό τό κείμενο, ζῶ σέ μιά ὄαση ἀναμνήσεων ἀπό τά περασμένα… Φίλοι, Γονεῖς καί Κηδεμόνες, μάθετε στά παιδιά σας νά διαβάζουν τόν "Ὀρθόδοξο Τύπο"… Εἶναι τά μόνα ὅπλα ἐπιτυχίας στή ζωή. "Ὀρθόδοξος Τύπος". Εἶναι ἡ φωνή τοῦ Κυρίου. "Ὀρθόδοξος Τύπος". Ἐάν δέν ὑπῆρχε, θά ἔπρεπε νά τόν ἐφεύρωμεν…»*. Καί τελειώνει μέ ὡραίαν προσευχήν.

Θερμῶς σᾶς εὐχαριστοῦμεν κ. Σπύρο, καί προπάντων διά τάς προσευχάς σας. Καί ἡμεῖς ὑποσχόμεθα νά συνεχίσωμεν ἀγωνιζόμενοι τόν «καλόν ἀγῶνα τῆς πίστεως», εὐλογοῦντες καί δοξάζοντες τόν Κύριον.

Ὑπὸ διωγμὸν ἡ «κιβωτὸς τῆς Ὀρθοδοξίας»;

ΟΛΟΙ τό ἔβλεπαν καί τό διέβλεπαν. Ὅλη αὐτή ἡ κίνησις, ἦτο ὑποκίνησις διά κατασυκοφάντησιν τοῦ Ἁγίου Ὄρους. «Οἱ μοναχοί πιστεύουν ὅτι μετά τόν θόρυβο γιά τό Βατοπαίδι, ἡ *«Κιβωτός τῆς Ὀρθοδοξίας», τέθηκε ὑπό διωγμό»* («Καθημερινή», 7/2/2010). Κατά τήν ἰδίαν ἐφημερίδα: *«διαφωνοῦν μέ τή φορολόγηση τῆς ἐκτός Ἄθω ἀκίνητης περιουσίας τῶν μοναστηριῶν… καί ὑποστηρίζουν πώς μέ τή φορολόγηση τῶν ἀκινήτων κόβονται οὐσιαστικά τά ἔσοδά τους, τά ὁποῖα διαθέτουν σχεδόν ἀποκλειστικά γιά τίς ἀνάγκες τῆς φιλοξενίας. Οἱ μοναχοί, καθώς μεταδίδεται ἀπό τήν ἀθωνική πολιτεία περιμένουν «νέο κῦμα ἐπιθέσεων κατά τοῦ Ἁγίου Ὄρους… Ἁγιορεῖτες, πού γνωρίζουν τά τεκταινόμενα στό Βατοπαίδι, λένε ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τή διοίκηση τῆς Ἱ. Μονῆς δέν ἔχει ἀλλάξει στήν πραγματικότητα τίποτα, μέ ἐξαίρεση τίς ὑπογραφές, πού πλέον βάζει ὁ "ἀντ' αὐτοῦ" ἱερομόναχος Γερμανός…»*.

Πολλά ἀκόμη λέγονται καί γράφονται καί διαδίδονται, ἀλλ' εἶναι γεγονός – τό διαπιστώνει κανείς καί ἀπό τήν περιρρέουσαν ἀτμόσφαιραν – ὅτι οἱ ἐκκλησιομάχοι δέν ἀνέχονται τήν ὕπαρξιν τοῦ Ἁγίου Ὄρους!

Ἀντίδρασις εἰς τὸ Καρναβάλι

ΠΡΕΠΕΙ νά συγχαροῦμε τά χριστιανόπουλα τῶν Πατρῶν διά τήν ὡραίαν χριστιανικήν των ἀντίδρασιν πρός τά εἰδωλολατρικά καρναβάλια τῆς πόλεώς των. Ἰδού ἡ εἴδησις, τήν ὁποίαν λαμβάνομεν ἀπό τούς «Νέους Καιρούς» Ἀγρινίου (8/2/2010):

«Χίλια παιδιά καί κορίτσια τῶν Πατρῶν συγκεντρώθηκαν στήν αἴθουσα τῆς "Χριστιανικῆς Στέγης" στήν ὁδό Κανάρη Πατρῶν καί ἔκαναν ἑορταστική χαρούμενη πνευματική ἐκδήλωση γιά τό Τριώδιο καί τή Μεγάλη Σαρακοστή, ἐν ὄψει τοῦ Πάσχα, ὡς ἀντίβαρο στό Καρναβάλι Πατρῶν, πού δέν περιποιεῖ τιμήν στήν πόλη, πού σταυρώθηκε χιαστί ὁ Πρωτόκλητος Ἀπόστολος Ἀνδρέας, γιά τήν πίστι στόν Χριστό καί τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία».

Καί βεβαίως εἶναι ἄξια συγχαρητηρίων καί τά τόσα πολλά παιδιά, ἀλλά καί οἱ ὑπεύθυνοι κατηχηταί καί ὁμαδάρχαι αὐτῶν τῶν παιδιῶν, τά ὁποῖα τιμοῦν τήν χριστιανικήν των πίστιν, καί κατ' ἐπέκτασιν, τόν ἴδιον τόν Κύριό μας, τόν Ἰησοῦν Χριστόν καί τήν Ἐκκλησίαν Του.

Ὁ «Ὀρθόδοξος Τύπος», ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται ἐπί πεντηκονταετίαν διά τήν Ὀρθόδοξον Πίστιν, ἄλλοτε μέν ἐλέγχει τό κακόν, ἐνῶ συγχαίρει ὅ,τι καλόν συμβαίνει εἰς τόν Ὀρθόδοξον χῶρον. Ἄς εὐχηθῶμεν αὐτή ἡ θαυμασία συγκέντρωσις, νά καταστῆ ἡ ἔναρξις καταργήσεως ὅλων αὐτῶν τῶν ἀθλιοτήτων καί παρανομιῶν τοῦ Καρναβάλου τῆς «Πάτρας».

Κατήγοροι τῆς Ἐκκλησίας

ΕΙΣ ΤΗΝ «Αὐγήν» τῆς 6/2/2010 ἡ Ἑλένη Ἀνδριοπούλου κατηγορεῖ λαύρως τόν Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης Ἄνθιμον, ὡς *«ἄνθρωπον τοῦ ρατσισμοῦ καί τῆς μισαλλοδοξίας»*, διότι ἤλεγξε τό νομοσχέδιον διά τήν ἰθαγένειαν τῶν μεταναστῶν. *«Ἀναρωτιέται κανείς, γράφει, ἐάν αὐτά εἶναι λόγια ἑνός ἀνθρώπου, πού ἡ οὐσία τοῦ ἐπαγγέλματός του εἶναι τό νά διδάσκει…»*. Ἀλλ' ἡ Ἑλένη Ἀνδριοπούλου δέν γνωρίζει οὔτε νά ἐκφράζεται, διότι εἰς τήν ἐκκλησιαστικήν γλῶσσαν, ὁ Ἐπίσκοπος καί κάθε κληρικός δέν ἀσκεῖ ἐπάγγελμα, ἀλλά ἀποστολήν. Ἀλλ' ἡ κατήγορος τοῦ Μητροπολίτου κ. Ἀνθίμου, μήπως ἔχει ἡ ἰδία μῖσος καί φανατισμόν εἰς τήν ψυχήν της; Τί κακόν ἐποίησεν ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης; Μήπως διέκοψε τήν τροφοδοσίαν καί τήν βοήθειαν τῶν μεταναστῶν; Ὥστε ὅλοι εἰς αὐτόν τόν τόπον δύνανται νά ὁμιλοῦν, πλήν τῶν Ἐπισκόπων; Κάνεις μεγάλο λάθος κ. Ἀνδριοπούλου. Μήπως, ὡς δημοσιογράφος τῆς «Αὐγῆς» δέν τά ἔχεις καλά μέ τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καί τήν Πίστιν; Ὁπότε, διαφέρει τό πρᾶγμα. Δέν νομίζομεν νά σοῦ διαφεύγη ἡ τεράστια προσφορά τῆς Ἐκκλησίας πρός τούς μετανάστας. Διά ρατσισμόν καί τά τοιαῦτα, μή ὁμιλῆτε, διότι μόνον ὁ Χριστιανισμός ἤλλαξε τήν ὄψιν τοῦ κόσμου διά τῆς διδασκαλίας του.

Η ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ «ΑΠΟΔΟΜΕΙ ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙΣ»

ΑΛΛΟΙΜΟΝΟΝ ἐάν παραμείνουν πρόσωπα σάν τήν κα Θάλεια Δραγώνα εἰς τό Ὑπουργεῖον Παιδείας! Ὅ,τι καλόν καί ἱερόν καί ἰδανικόν ἀπέμεινεν εἰς αὐτόν τόν δοξασμένον τόπον, θά σβήση διά παντός, ἐάν δέν ληφθοῦν μέτρα παιδευτικά. Ἤδη ὁ κ. Μίκης Θεοδωράκης ὕψωσεν ὑπερήφανον Ἑλληνικήν φωνήν καί ὡμίλησεν ἡ ἡρωϊκή ψυχή του. Μεταξύ τῶν ἄλλων, τό διεκήρυξεν εὐθαρσῶς, ἀπευθυνόμενος πρός τήν κα Δραγώνα: *«Μέ τό βιβλίο σας ἀποδομεῖτε τίς ἰδέες, πεποιθήσεις, τά "πιστεύω", σέ σχέση μέ τό ἑλληνικο ἔθνος καί τίς ρίζες του»*.

Τό μέλλον τῆς Πατρίδος τό ἀποτελοῦν οἱ σημερινοί νέοι. Καί ἡ ἀγωγή τῶν νέων ἐξαρτᾶται ἀπό τήν παιδείαν, καί ἡ παιδεία ἀπό τούς παιδαγωγούς, τούς ὑπευθύνους, γενικῶς, τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ὅταν λοιπόν ἡ κυβέρνησις ἀναθέτη τήν ἀγωγήν εἰς «παιδαγωγούς» τύπου Ρεπούση καί Δραγώνα, τί ἀναμένομεν; Καρπούς ἑλληνορθοδόξου ἀγωγῆς ἤ μήπως «παλληκάρια τῆς φωτιᾶς», πού θά κάμουν στάχτη ὅ,τι παρέμεινεν ὄρθιον;

Καιροὶ κρίσεως

ΔΥΝΑΜΙΚΑ καί ἀγωνιστικά πάντοτε τά ἄρθρα τῆς «Ἐλεύθερης Πληροφόρησης». Εἰς τό φ. ἀρ. 270, ὁ Ἐ. Οἰκονομάκος, ἀποτυπώνει τούς στοχασμούς καί τάς ἀνησυχίας του: *«Ἡ ἠθική χρεωκοπία τῆς κοινωνίας, γράφει, εἶναι καθημερινή ἐμπειρία μας. Διαπλοκή, ψέμα, ὑποκρισία εἶναι τό κυρίαρχο modus vivendi τῶν φορέων ἐξουσίας. Στό ἐπίπεδο τῶν πολιτῶν, ἡ σκληρή βία....Κάποιος πανεπιστημιακός εἶχε κάνει πρό καιροῦ σέ τηλεοπτικό πάνελ μία ἀξιοσημείωτη παρατήρηση. Εἶχε πεῖ: "τά συνθήματα τῆς ἐξεγερμένης σήμερα νεολαίας δέν εἶναι πολιτικά· εἶναι κραυγές ὀργῆς, μίσους καί ἀντικοινωνικοῦ μένους· ἰαχές ἀνατροπῆς κάθε θεσμοῦ". Τό φαινόμενο εὐρέως διαδεδομένο στό δυτικό κόσμο, προβληματίζει πολλούς. Τί εἶναι αὐτό πού γεμίζει μῖσος τίς καρδιές τόσων σημερινῶν νέων καί παιδιῶν, πού τώρα ὡριμάζουν;»*. Ὁ καλός ἀρθρογράφος, ἀφοῦ ἀναφερθῆ εἰς τόν *«ἐπιθετικόν»* ἀθεϊσμόν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος μέ ὅλας τάς συνεπείας του, καταλήγει: *«Τά ἀνωτέρω ὑποβάλλονται ὡς προβληματισμός μέ τήν ἐλπίδα κάποιοι νά κινηθοῦν. Κοινή εἶναι ἡ εὐχή ὅλων μας νά ἀναστραφῆ ἡ πορεία ἀποχριστιανισμοῦ τοῦ κόσμου»*.

Αὐτός πρέπει πάντοτε νά εἶναι ὁ ὁραματισμός τῶν χριστιανῶν.

Ὁ ἱερεὺς τῶν Ἀρσακείων κοντὰ εἰς τοὺς μαθητὰς

ΣΤΗΝ ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ Ἐνημερωτική Ἔκδοση τῶν Ἀρσακείων –Τοσιτσείων Σχολείων τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας «Ἐπικοινωνία», τεῦχος 45, μεταξύ τῶν ἄλλων δραστηριοτήτων του, πού δημοσιεύονται στό ἐξαίρετο ἀπό κάθε ἄποψι περιοδικό, ἀφιερώνονται δύο σελίδες: *«Ὁ ἱερέας τῶν Ἀρσακείων Σχολείων Ψυχικοῦ κοντά στούς μαθητές τῶν Ἀρσακείων Λυκείων Πατρῶν καί Θεσσαλονίκης»*, καί μέ μίαν ὡραιοτάτην ἔγχρωμον φωτογραφίαν μαθητῶν τοῦ Ἀρσακείου Λυκείου Θεσσαλονίκης, συνομιλῶν μέ τούς μαθητάς, γιά τά σύγχρονα προβλήματα τῆς νεότητος καί τήν χριστιανική πίστη.

Τό περιοδικόν σημειώνει: *«Ὁ Πανοσιολογιώτατος ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Παπαθανασίου, ἱεροκήρυκας τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀθηνῶν καί ἱερέας τῶν Ἀρσακείων Σχολείων Ψυχικοῦ, ἐπισκέφθηκε ἀρχικά τά Ἀρσάκεια Σχολεῖα Θεσσαλονίκης καί στή συνέχεια τά Ἀρσάκεια Σχολεῖα Πατρῶν»*. Ἀφοῦ ἀνεφέρθη εἰς τάς σχέσεις του μέ τά Ἀρσάκεια Σχολεῖα, μίλησε γιά τήν ἰδιαιτερότητα τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας, τά προβλήματα, πού ἀπασχολοῦν τούς νέους κ.λπ. Εἶπε καί αὐτά μεταξύ τῶν ἄλλων: *«Εἶναι ἀναμφισβήτητο πλέον γεγονός ὅτι πέρα ἀπό τή νοοτροπία μιᾶς ἀγροτικῆς κοινωνίας ἤ μιᾶς ἐποχῆς, τῆς λεγομένης βιομηχανικῆς ἐπανάστασης, ζοῦμε ὅλοι μας στή μεταμοντέρνα ἐποχή τῆς καταπληκτικῆς τεχνολογίας καί τῆς παγκοσμιοποίησης σέ ὅλους τούς τομεῖς»*. Τόνισε ὅτι: *«Ὁ νέος ἄνθρωπος εἶναι βέβαια ὁ πάντα ἀνήσυχος, ὁ ἐπαναστάτης, ὁ ἀντιρρησίας, ὁ ἀσυμβίβαστος, ἐκεῖνος πού θέλει νά ἀλλάξει τόν κόσμο… ὁ γεμᾶτος ἀγωνίες… Μέ αὐτόν τόν νέο, ὁ π. Χρυσόστομος ἄνοιξε ἕνα διάλογο ἀλήθειας, εἰλικρίνειας, ἀγάπης, ἕνα οὐσιαστικό διάλογο»*.

Συγχαίρομεν θερμῶς τήν Διεύθυνσιν καί τούς ἐκπαιδευτικούς τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν σχολείων τῆς Πατρίδος μας, ἀλλά καί τήν ἀρίστην συνεργασίαν Ἐκκλησίας καί σχολείων, διά τῆς παρουσίας τοῦ λαμπροῦ ἱεροκήρυκος τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ν. Ἀθηνῶν, π. Χρυσοστόμου Παπαθανασίου. Ἡ συνεργασία Ἐκκλησίας καί σχολείου δυστυχῶς, διεσαλεύθη διά τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἱερέων – πνευματικῶν ἐξ αὐτῶν. Ἡ τοιαύτη ἀπομάκρυνσις τῶν πνευματικῶν – ἱερέων, ὑπῆρξε πρωτίστως, πλῆγμα διά τούς μαθητάς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅπως ἀντιληφθοῦν οἱ ὑπεύθυνοι τό μεγάλο τους σφάλμα.

«Θέλω τό 'Χριστός Ἀνέστη' νά τό ψέλνετε στά Ἑλληνικά»

ΚΑΤΑ τό ΑΠΕ, 25/1/2010: *«Ὅλη ἡ ἑλληνική λεβεντιά τῆς Διασπορᾶς ἔλαμψε καί θέρμανε τό Προεδρικό Μέγαρο, στή συνάντηση μέ τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολο Παπούλια. Ἦταν ἡ καλύτερη ἀνάμνηση ἀπό τό ταξίδι τους στήν πατρίδα. Κατά τήν Ἑλένη Μπίστικα: "Ἡ συνάντηση τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολου Παπούλια μέ 150 νέους τῆς Ἑλληνικῆς Διασπορᾶς, πού φιλοξενοῦνται στήν Ἑλλάδα ἀπό τή Γενική Γραμματεία Ἀπόδημου Ἑλληνισμοῦ (ἀπό Νότιο Ἀμερική, Νότιο Ἀφρική, Αὐστραλία καί Ν. Ζηλανδία), τούς συμβούλεψε μέ θέρμη. "Εἶστε μιά ἄλλη Ἑλλάδα" τούς εἶπε. Καί χαίρομαι γι' αὐτό. Σᾶς σκεπτόμαστε πάρα πολύ. Γιατί ὁ ἑλληνισμός ἔξω ἀπό τά σύνορα τῆς Ἑλλάδας, εἶναι ἕνας πολύ δυναμικός ἑλληνισμός. Ὅλες οἱ ξένες γλῶσσες ἔχουν δανειστεῖ πάρα πολλές λέξεις ἀπό τήν ἑλληνική γλῶσσα. Μία μικρή χώρα ἔχει πάρει δύο Νομπέλ λογοτεχνίας. Ὁ Σεφέρης, ὁ Ἐλύτης καί μερικά γνωστά ὀνόματα, ὅπως ὁ Καβάφης, ὁ Ρίτσος, ὁ Καζαντζάκης... Νά τούς διαβάζετε στό πρωτότυπο. Καί εἶχε καί κάτι πολύ σημαντικό, νά τούς πεῖ: "Καί θέλω τό "Χριστός Ἀνέστη" νά τό ψέλνετε ἑλληνικά»*! Ὁ νοῶν νοείτω, ἀμετάφραστον!

Δέν χρειάζεται νά σχολιάσωμεν τόν Καζαντζάκην ἤ τόν Ρίτσον. Τό ἄξιον σχολιασμοῦ, εἶναι ἡ χριστιανική συμβουλή τοῦ Προέδρου μας.

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΣ ΚΟΝΩΝ Ο ΕΝ ΙΣΑΥΡΙΑ

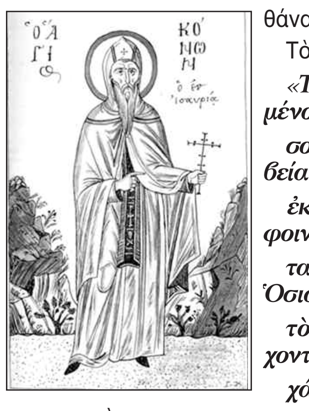

ΣΤΙΣ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴ μνήμη τοῦ ὁσιομάρτυρος Κόνωνος, ὁ ὁποῖος καταγόταν ἀπὸ τὴν κώμη Βυδανὴ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἔζησε κατὰ τοὺς ἀποστολικοὺς χρόνους.

Ἀκολούθησε τὸν ἔγγαμο βίο, ἀλλ' ἀργότερα, μὲ τὴν σύμφωνη γνώμη τῆς συζύγου του, ἀφιέρωσε τὴ ζωή του στὸν ἱερὸ ἀγώνα τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ Κόνων ἦταν θερμὸς κατηχητὴς καὶ δεινὸς συζητητής. Πολλοὶ εἰδωλολάτρες ἐπηρεάζονταν ἀπὸ τὴ δράση του, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἐξοργίζονταν. Ὁ Κόνων συνέχιζε μὲ ζῆλο τὸ κηρυκτικό του ἔργο, γι' αὐτὸ ὁ ἔπαρχος Μάγνος τοῦ ζήτησε νὰ σταματήσει κάθε δραστηριότητα. Ἐκεῖνος ὅμως συνέχιζε, γεγονὸς ποὺ τὸν ὁδήγησε στὸ μαρτυρικὸ θάνατο.

Τὸ ἀπολυτίκιο τοῦ Ἁγίου ἀναφέρει:

«Τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐνδεδυμένος
σοφέ, τὸ κράτος διέλυσας, τῆς ἀσεβείας στερρῶς,
ἐκλάμπων τοῖς θαύμασιν· ὅθεν πεφοινιγμένος,
ταῖς ροαῖς σῶν αἱμάτων, Κόνων Ὁσιομάρτυς,
τὸν Δεσπότην δοξάζεις, τὸν παρέχοντα διὰ σοῦ,
χάριν ἡμῖν καὶ ἔλεος».

Πρωτ. Δ.Δ.Τ.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΜΟΝΑΧΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

προσανατολισμό, ἀπὸ τοὺς φωτισμένους Ἱεράρχες – Γέροντες μέχρι τὰ ἀπομακρυσμένα ἀσκητήρια, στὸ ὀρθόδοξο ἦθος, τὴν φιλοθεΐα καὶ τὴν φιλανθρωπία. Οἱ μοναχοὶ – πατέρες μέσα ἀπὸ τὴν ταπείνωση, τὴν ὑπακοή, τὸ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, τὴ νοερὰ προσευχή, τὴν κάθαρση τῆς καρδιᾶς καὶ τὸν φωτισμὸ τοῦ νοῦ *«διαφύλαξαν τὴν καλὴν τῆς πίστεως κληρονομίαν, ὁμολογοῦντες ψυχῇ τε καὶ σώματι μετὰ παρρησίας ὡς οἱ πατέρες ἡμῶν ἐδίδαξαν»* (Μάξ. Ὁμολογητής). Οἱ ἐνέργειες τῶν Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι οὐτοπία, ἀλλὰ **Ὁδὸς Ἀληθείας**, διαθέτουσα τὴν πιὸ ριζοσπαστικὴ λύση γιὰ ὅλα τὰ ἀνθρώπινα προβλήματα. Ἀγωνιᾶ γιὰ τὴν ὑπέρβαση τῶν πολλαπλῶν σύγχρονων διασπάσεων τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου. Ἀποχωρίζονται οἱ μοναχοὶ ἀπὸ τὸν κόσμο γιὰ νὰ τὸν ὁδηγήσουν, μέσα ἀπὸ τὴν ἀδιάλειπτη προσευχὴ στὸν Σωτῆρα Χριστό, στὴν κοινωνία μὲ τὸν ἀληθινὸ Θεό. Ὁ κόσμος τρέχει στὰ μοναστήρια γιατί συναντάει τὴ γνησιότητα τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Οἱ καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι, οἱ ἀναζητοῦντες τὴν Ἀλήθεια, ἐπισκέπτονται Ἡσυχαστήρια καὶ Μονές, γιατί ἐκεῖ βρίσκουν τὴν ἀποστολική, ἁγνή, εὐαγγελικὴ Πολιτεία. Ἀποτελοῦν μιὰ ἀξιόπιστη μαρτυρία γιὰ τὴν ὑπέρβαση τῆς σύγχρονης πνευματικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία ἀπειλεῖ τὴ συνοχὴ τῆς πνευματικῆς κληρονομιᾶς τῆς Εὐρώπης[7].

Οἱ μοναχοὶ συνδεδεμένοι ὄχι μόνο μὲ τὴ θρησκευτικὴ ἀλλὰ καὶ τὴν κοσμικὴ – κλασικὴ παιδεία, ἔδωσαν οὐσιαστικὴ ὤθηση στὴ διαμόρφωση τῆς ποίησης, τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τῆς ἁγιογραφίας, τῆς μικρογραφίας τῶν χειρογράφων, στὴν παραγωγὴ ἐκδόσεων τῆς Βίβλου καὶ στὴν τέχνη τὴν ἀφιερωμένη στὴ Θεομήτορα. Μέσα ἀπὸ τὶς μοναστικὲς σχολὲς ὁλόκληρη αὐτὴ ἡ παράδοση ξεπέρασε τὰ ὅρια τῆς ἀμιγῶς θρησκευτικῆς σφαίρας ἔκφρασης καὶ ἐπηρέασε ὅλη τὴν εὐρωπαϊκὴ τέχνη.

Ἡ εὐρωπαϊκὴ παράδοση, θεμελιωμένη στὶς βάσεις τῆς χριστιανικῆς πίστεως, τὴν **Ἐνσάρκωση** καὶ τὴν **Ἀνάσταση**, ἀντιμετώπισε τὸν ἄνθρωπο ὡς κάτοχο τῶν δώρων τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀγάπης. Ὁ χριστιανικὸς αὐτὸς ὁρίζοντας ὑπογραμμίζει τὴ μακραίωνη ἐξέλιξη τῆς παιδείας στὴν Εὐρώπη. Καὶ ἂς προσπαθοῦν ἀνιστόρητοι καὶ ἐμπαθεῖς ἡγετίσκοι τῆς Εὐρώπης νὰ τὴν ἀποχριστιανίσουν καὶ νὰ κατεβάσουν τὰ ἱερὰ σύμβολά της. **Τὸ φῶς γνωρίζει περισσότερους πειρασμοὺς ἀπὸ τὸ σκοτάδι.** Οἱ αἰῶνες ἔχουν δώσει τὸ θρησκευτικό τους στίγμα καὶ μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς ὅτι αὐτὸ τὸ κληροδότημα, τοῦ ὁποίου οἱ ρίζες βρίσκονται στὸ μοναχισμὸ ἀποτελεῖ τὴ σημαντικότερη κοινὴ γλώσσα τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ κλειδὶ γιὰ μιὰ βαθιὰ πνευματικὴ μνήμη αὐτῆς τῆς ἠπείρου.

Οἱ τοιχογραφικὲς εἰκόνες Μοναχῶν, ἁγίων, ποὺ θυμίζουν τοὺς ἐρημίτες τῆς Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης μὲ τὰ σκαμμένα ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ τοὺς ἀνέμους πρόσωπα, **στὸ ναὸ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὸ μακρινὸ Novgorod**[8] καὶ σὲ ὅλη τὴν ἐπικράτεια τῆς Εὐρώπης, **εἶναι ἔργα μοναχῶν ἁγιογράφων**, ποὺ οἰκοδόμησαν γέφυρα ἀνάμεσα στὸ Βυζάντιο καὶ τὴ Ρωσία – Ρουμανία – Σερβία – Βουλγαρία ἀλλὰ ἀκόμη καὶ στὴν εὐρωπαϊκὴ τέχνη τοῦ 20οῦ αἰώνα. **Τὰ λαμπρὰ αὐτὰ δῶρα τῆς ἔλλαμψης καὶ καρποῦ ἄσκησης, ἰδιαίτερα προικισμένων ἁγιορειτῶν ἁγιογράφων, ἀκόμη καὶ σύγχρονων, ποὺ τὰ ἔργα τους κοσμοῦν τώρα καὶ τὸ Παρεκκλήσιο τῆς Πορταΐτισσας στὴν Κόκκινη Πλατεία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τῆς Μόσχας, ἀποτελοῦν ἄλλο τεράστιο καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον θέμα, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἀσχοληθοῦμε σὲ ἄλλη μας ἐπιφυλλίδα.**

Ὑποσημειώσεις

5. **St. Ruucinian,** *A History of the Crusades*, τόμ. 3, 1975 καὶ **A. Guillou**, *La civilisation Byznatine*, Paris 1974.

6. **Μητροπ. Ναυπάκτου Ἱεροθέου**, *ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ὡς ἁγιορείτης, ἐκδ. 1996*, καὶ *Ὀρθόδοξος Μοναχισμός*, σελ. 412.

7. **J. Lacarriere**, *Les Hommes Ivres de Dieu*, Paris 1961.

8. **V. N. Lazarev,** *Theophanes der Grieche und seine Schule*, Munchen 1965.

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΣΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἀνοίγει δρόμους γιά τήν πίστη ἡ δέ πίστη, σάν τό μεγάλο τηλεσκόπιο τῆς ψυχῆς, βλέπει μακρύτερα καί ἐναργέστερα τά τοῦ Θεοῦ. Γιαυτό καί θά πεῖ πάλι ὁ ἀββάς Ἰσαάκ, ὅτι, ναί μέν *«ἡ γνῶσις ὅρος τῆς φύσεώς ἐστι, ἡ δέ πίστις ὑπέρ τήν φύσιν ἐνεργεῖ»*.

Ἐάν ἡ γνώση εἶναι ἡ μυστική δύναμη τοῦ ἀνθρώπου, ἡ πίστη εἶναι ἡ μυστική δύναμη τοῦ Θεοῦ. Οὔτε ἡ γνώση ἐμποδίζει τήν πίστη, ἀλλ' οὔτε ἡ πίστη ὑποτιμᾶ τή γνώση.

«*Fides non destruit, sed excedit rationem*» (Ἡ πίστη δέν καταστρέφει, ἀλλά ὑπερβαίνει τό λόγο). Καί τό κερί φωτίζει ἀλλά ὁ ἠλεκτρισμός μέ τήν ἠλεκτρική λάμπα, ὑπερβαίνει τό φῶς τοῦ κεριοῦ.

Ὁ Θεός δέν εἶναι αὐτός πού ἐρευνᾶς, ἀλλ' αὐτός πού πιστεύεις. Δέν εἶναι αὐτός πού ψάχνεις νά τόν βρεῖς καί νά Τόν ἀναγνωρίσεις, ἀλλ' αὐτός πού κάνει αἰσθητή τήν παρουσία Του μέσα σου, μέ τή μυστική δύναμη τῆς πίστης.

Ἕνας ἅγιος ἔλεγε: *«Μή ἐρευνᾶς τό Θεό ἄν θές νά Τόν βρεῖς. Κλεῖσε τά μάτια σου, ἄν θές νά τόν δεῖς. Φράξε τ' αὐτιά σου, ἄν θές νά Τόν ἀκούσεις. Αὐτό κάνω κι ἐγώ»*! Αὐτό πού λένε οἱ Πατέρες: *«μέθεξη Θεοῦ»*.

Ἀλλ' ἄς ἀκούσομε τόν βασιλιά τοῦ ἄμβωνα καί τῆς οἰκουμένης τό μέγα κήρυκα, τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο: *«Ἔνθα γάρ πίστις, οὐ χρεία ζητήσεως»*. Ὅπου ὑπάρχει πίστη, δέ χρειάζεται ἔρευνα. Γιατί; Διότι *«ἡ ζήτησις τῆς πίστεώς ἐστιν ἀναιρετική»*. Ὅποιος ἐπιμένει πώς ἡ ἔρευνα θά τόν ὁδηγήσει στή γνώση τοῦ Θεοῦ, σίγουρα βρίσκεται σέ λάθος δρόμο.

Καί συνεχίζει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «Ἡ *γάρ πίστις ἀναπαύει τόν λογισμόν»*. Μά ὁ Κύριος εἶπε, *«ἐρευνᾶτε τάς Γραφάς»*, θά ποῦν μερικοί. Ναί, *«εἶπε "ἐρευνᾶτε τάς Γραφάς", ὥστε τήν ἀκρίβειαν αὐτῶν καταμαθεῖν καί εἰδέναι, οὐχί ἵνα ἀεί ζητῶμεν, ἀλλ' ἵνα παυώμεθα ζητοῦντες»*. Ὅταν, δηλαδή, ἔλεγε ὁ Κύριος *«ἐρευνᾶτε τάς Γραφάς»*, ἤθελε μ' αὐτό νά μάθουμε καί νά γνωρίσουμε ἀκριβῶς τί λέγουν οἱ Γραφές, ὄχι γιά νά ἀναζητοῦμε διαρκῶς, ἀλλά γιά νά σταματήσουμε τήν ἀναζήτηση.

Ἄλλωστε τά πάντα στήν Ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ, τά συνοδεύει ἡ πίστη. *«Πίστει καί ἡ γέννησις καί ἡ ἀνάστασις καταλαμβάνεται»*, παρατηρεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Αὐτά, δηλαδή, τά μεγάλα καί ἀποκαλυπτικά γεγονότα τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἡ Γέννηση καί ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, δέν κατανοοῦνται μέ τή γνώση, ἀλλά μέ τήν πίστη. Στά θαύματα τῆς θείας παντοδυναμίας, ἡ γνώση καί ὁ ὀρθός λόγος παραχωροῦν τή θέση τους στήν πίστη. Μόνο μ' αὐτήν τελεσιουργοῦνται τ' ἀκατάληπτα μυστήρια τοῦ ἀπρόσιτου Θεοῦ.

Ὁ ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς γράφει: *«Αὐτός ὁ κόσμος ἔχει τήν ἀρχή του στό θαῦμα, συντηρεῖται μέ τό θαῦμα καί θά τελειώσει μέ ἕνα θαῦμα. Δημιουργήθηκε μέ τό λόγο τοῦ Θεοῦ, συντηρεῖται μέ τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καί θά τελειώσει μέ τήν κρίση τοῦ Θεοῦ»*.

Εἶπανε πώς, *«ἡ πίστη, εἶναι ἡ πιό μεγάλη θεολογία»*. Καί πολύ σωστά. Δέν εἶναι μόνο λόγος περί Θεοῦ, ἀλλά καί ἐνδοβύθιση στή γνώση τῆς ἀγνωσίας τοῦ Θεοῦ καί τῶν θείων μυστηρίων, *«ἄχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τήν ἑνότητα τῆς πίστεως καί τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ»* (Ἐφ. Δ´ 13).

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΕΙΣ ΤΑ ΦΙΤΖΙ

Ἀπὸ τὰς πρώτας βαπτίσεις εἰς τὰ Φίτζι τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ

Τετάρτη 16.12.09, μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου, Θεοφανοῦς τῆς Βασιλίσσης καὶ Μοδέστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ὥρα 8η πρωϊνή. Ὁ ἐργολάβος καὶ τὸ συνεργεῖο του παίρνουν εὐλογία καὶ ἀρχίζουν νὰ μετροῦν καὶ νὰ βγάζουν τὰ σημάδια γιὰ τὰ θεμέλια, ὥστε νὰ ἀκολουθήσῃ τό κτίσιμο τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, στὴν αὐλὴ τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου, στὸ Σαμπέτο τῆς Νάντης.

Ποῦ πῆγε ἡ προχθεσινὴ τρομερὴ ἐκείνη ὁρμὴ τοῦ Κυκλώνα μὲ τὶς ἀτέλειωτες βροχές, ποὺ μετέτρεψαν ὅλα τὰ γύρω λειβάδια σὲ λίμνες, ταλαιπώρησαν τὰ δένδρα καὶ τὰ ζῶα, ἀνάγκασαν τὰ πουλιὰ νὰ κρυφτοῦν στὰ κρυσφύγετά τους, παρασύροντας ἀνθρώπους σὲ θάνατο καὶ ἀφήνοντας πολλὲς περιοχὲς ἐπὶ μέρες πολλὲς στὸ σκοτάδι λόγῳ διακοπῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Τώρα μιὰ ἀπέραντη γαλήνη ἁπλώνεται παντοῦ. Ὁ καταγάλανος οὐρανὸς μὲ τὸν ζεστὸ ἥλιο καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων στοὺς κανονικούς της ρυθμοὺς θυμίζουν τὶς πρῶτες ἡμέρες μετὰ τὸν Κατακλυσμὸ τοῦ Νῶε.

Γέμισαν οἱ αὐλὲς καὶ τὰ γύρω δένδρα ἀπὸ πουλιά, ποὺ πετοῦν χαρούμενα καὶ τέρπουν τὶς ἀκοὲς μὲ τὰ γλυκὰ κελαηδήματά τους. Πολλὴ ὀμορφιὰ καὶ χάρη σήμερα. Τίποτε δὲν εἶναι τυχαῖο. Κτίζεται ἡ πρώτη Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία στὰ Φίτζι. Στὴν καρδιὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ.

Τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως μετέχουν μὲ τὸν δικό τους τρόπο στὴ δικιά μας χαρά, ποὺ μὲ εὐγνωμοσύνη πολλὴ εὐχαριστοῦμε καὶ δοξάζουμε τὸν Μεγαλοδύναμο Δωρεοδότη Κύριό μας, γεραίροντες καὶ μεγαλύνοντες καὶ τὴν ἁγία Ὁσιομάρτυρά τους Παρασκευή, τὸ ὄνομα καὶ ἡ Χάρη τῆς ὁποίας ἀπὸ σήμερα σφραγίζουν τὴν ὄμορφη τούτη γωνιά.

Ὁ Ν. Ζηλανδίας
Ἀμφιλόχιος

Συνεργασία Ἀρχιεπισκόπου μετά τοῦ κ. Μπόλαρη

Συνεργασίαν διά ζητήματα μεταναστεύσεως, ἀπεξαρτήσεως ἀπό τά ναρκωτικά, τά ἄτομα μέ εἰδικάς ἀνάγκας καί τούς Ρομά εἶχον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Ἱερώνυμος καί ὁ ὑφυπ. Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως κ. Μ. Μπόλαρης, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, ἔχει ταχθῆ ἀνοικτά ὑπέρ τοῦ χωρισμοῦ Κράτους–Ἐκκλησίας. Ἡ συνεργασία διά τά ζητήματα αὐτά ἀφορᾶ εἰς δράσεις διά τήν ἐξασφάλισιν χρημάτων ἀπό τό Ἐθνικόν Στρατηγικόν πλαίσιον Ἀναφορᾶς (ΕΣΠΑ). Ἡ συνάντησις ἔγινε τήν Τετάρτην 24 Φεβρουαρίου.

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΗΣ Π.Ο.Ε.

Συνεχίζονται μέ ἐπιτυχίαν αἱ ὁμιλίαι τῆς **«Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως» (Π.Ο.Ε.)** εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτῆς (**Κάνιγγος 10, Α´ ὄροφος**). Τὴν προσεχῆ Δευτέραν **8 Μαρτίου (7:30 μ.μ)** θὰ ὁμιλήσῃ **ὁ κ. Νικόλαος Τσιρώνης, Οἰκονομολόγος** μὲ θέμα: **«Ἡ γυναίκα στή ζωή καί τόν πολιτισμό»**.

Τὴν ἑπομένην Δευτέραν **15 Μαρτίου (7.30μ.μ)** θὰ ὁμιλήσῃ **ὁ κ. Σωτήριος Δεσπότης, Καθηγ. Πανεπ. Ἀθηνῶν,** μὲ θέμα: **«Τό μήνυμα τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου σήμερα»**.

Παρακαλοῦνται τὰ μέλη τῆς Π.Ο.Ε. καὶ οἱ φίλοι τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου», ὅπως παρακολουθήσουν αὐτάς.

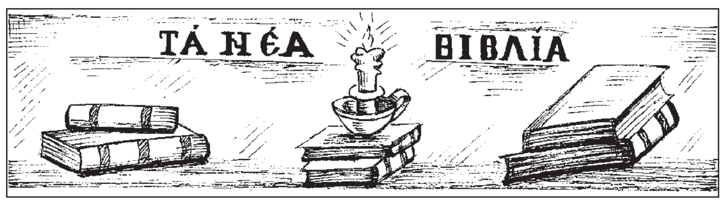

Ἀρχιμ. Νεκταρίου Ἀντωνοπούλου: «Προσκύνημα στὴν Ἱ. Μ. Μεταμορφώσεως Σωτῆρος – Σαγματᾶ», Θήβα 2009, σελ. 130.

Ἕνα ἀκόμα ἐνδιαφέρον βιβλίο τοῦ π. Νεκταρίου, ποὺ ἀναφέρεται στὴν ἱστορία τῆς Μονῆς του. Πρόκειται γιὰ μιὰ προσεγμένη ἔκδοση, μὲ ἐπιμελημένο κείμενο καὶ 88 ἔγχρωμες φωτογραφίες.

Μελετώντας τὶς σελίδες τοῦ βιβλίου μεταφέρεσαι στὸ παρελθὸν — ἐννιὰ αἰῶνες ζωῆς ἔχει τὸ μοναστήρι— θαυμάζεις τὸν ἱερὸ ζῆλο τῶν παλαιῶν ὁσίων μοναχῶν, θλίβεσαι ἀπὸ τὶς κατὰ καιροὺς περιπέτειες τοῦ μοναστηριοῦ καὶ δοξάζεις τὸ Θεό, γιατὶ στὴν ἐποχή μας ἔχει ἀνακαινισθεῖ καὶ ἐγκαταβιώνει ἐκεῖ θεοφιλὴς μοναχικὴ ἀδελφότητα μὲ Γέροντα τὸν π. Νεκτάριο.

Τὸ περιεχόμενο τοῦ βιβλίου ἀναφέρεται γενικὰ στὸ μοναχισμό, στὴν ἱστορία τῆς Βοιωτίας, στὴ διαδρομὴ πρὸς τὸ μοναστήρι, στὴν ἱστορία του, στὴ μορφὴ ποὺ ἔχει σήμερα καὶ στὴ ζωὴ τῆς ἀδελφότητας. Ἰδιαίτερα χρήσιμες γιὰ κάθε προσκυνητὴ εἶναι οἱ 37 ἐπισημάνσεις – πληροφορίες, ποὺ καταχωροῦνται στὸ τέλος τοῦ βιβλίου.

Κατὰ τὴν ταπεινή μου γνώμη τὸ βιβλίο πετυχαίνει τὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο ἔχει γραφεῖ καὶ μὲ σαφήνεια ἀναφέρεται στὸν πρόλογο τοῦ βιβλίου ἀπὸ τὸν συγγραφέα: «Ἡ μικρὴ αὐτὴ ἔκδοση ἀπευθύνεται στοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητὲς καὶ πιστεύουμε ὅτι καλύπτει τὸ αἴτημά τους. Δὲν ἐπιδιώκει τόσο νὰ ἱκανοποιήσει τὸν ἀρχαιολόγο ἢ τὸν ἱστορικό. Οὔτε στοχεύει νὰ γίνει ἕνας τουριστικὸς ὁδηγός. Ἔρχεται νὰ βοηθήσει τὸν ἐπισκέπτη ὥστε ἡ ἐπίσκεψή του στὸ μοναστήρι νὰ 'ναι ἕνα πραγματικὸ προσκύνημα, ψηλαφώντας τὰ σημάδια τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνακαλύπτοντας τὰ ἴχνη τῶν θεοφόρων πατέρων, ποὺ κόσμησαν τὸ Σαγμάτιον ὄρος».

Πρεσβ. Διονύσιος Τάτσης

ΠΡΕΣΒ. ΗΛΙΑ Γ. ΔΙΑΚΟΥΜΑΚΟΥ: «Ἁμαρτία» Τά ἀποτελέσματα τῆς παράβασης τοῦ θείου Νόμου, Λόγος τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου γιά τήν Ἁμαρτία, ἐλεύθερη ἀπόδοση πρεσβ. Ἠλία Διακουμάκου, ἐκδόσεις «Παρρησία», Ἀθήνα 2009, σελίδες 76.

Συνεχίζοντας ὁ π. Ἠλίας Διακουμάκος, τήν ὡραία προσπάθεια τῆς ἐλεύθερης ἀπόδοσης καί τόν σχολιασμό ἔργων τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, τώρα μᾶς προσφέρει ἀπ' τούς ὁμιλητικούς θησαυρούς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννου, τό λόγο του γιά τήν «Ἁμαρτία». καί μέ ὑπότιτλο: «Τά ἀποτελέσματα τῆς παράβασης τοῦ θείου Νόμου». Καί σέ τοῦτο τό λόγο χρησιμοποιεῖ θεματικές ὑποδιαιρέσεις, ὅπως: Τά Σόδομα καί τά Γόμορρα – Γεγονότα θείας τιμωρίας – Ἡ πραγματικότητα τοῦ παραδείσου καί τῆς κόλασης – Ἡ ἁμαρτία προκαλεῖ βάρος καί ντροπή – Συνέπειες τῆς ἁμαρτίας – Ἡ ἁμαρτία εἶναι καθολική κ.λπ.

Ὁ π. Ἠλίας Διακουμάκος σημειώνει: «Ὁ Πατερικός λόγος ἐμπεριέχει συμπυκνωμένη ἐκρηκτική δυναμική, πού παρουσιάζεται μέ τήν εὐαγγελική διδαχή, ὅπου ὁ σπόρος σπέρνεται, πεθαίνει, βλασταίνει, ἀνθίζει καί τέλος καρποφορεῖ».

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ξ. ΓΙΑΓΚΟΥ: «Κανόνες καί Λατρεία», Ἐκδόσεις «Μυγδονία», Θεσσαλονίκη 2006 (β´ ἔκδοση), Θεσσαλονίκη, σελίδες 459.

Ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη τιμή γιά μένα, νά παρουσιάσω δύο, μάλιστα, καί πολύ σημαντικά ἔργα τοῦ Καθηγητῆ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Θεοδώρου Ξ. Γιάγκου. Τό βιβλίο αὐτό, καθώς ἀντιλαμβάνεται ὁ ἀναγνώστης ἀπό τόν τίτλο του, ἀσχολεῖται μέ τό θέμα τῶν ἁγίων καί ἱερῶν Κανόνων, σέ σχέση μέ τήν Ὀρθόδοξη Χριστιανική Λατρεία.

Περιλαμβάνει δέκα θέματα, γενικότερου, ἀλλά καί εἰδικότερου (ἐκκλησιολογικοῦ καί θεολογικοῦ) ἐνδιαφέροντος, ἀνάμεσα στά ὁποῖα εἶναι καί τά ἑξῆς: — Ὁ κύκλος τῶν ἑορταζομένων ἁγίων καί οἱ Κύπριοι ἅγιοι.... — Τό Πηδάλιον σέ σχέση μέ παλαιότερες νομοκανονικές συλλογές. — Ἡ ἐπίδραση τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Ἀθωνίτη στόν ὀρθόδοξο μοναχισμό. — Προσεγγίσεις στήν κανονική διδασκαλία περί γάμου. — Ἡ κανονική παράδοση περί τῆς θείας λειτουργίας. Κριτικά σχόλια. — Τό Βάπτισμα καί ὁ τρόπος ἀποδοχῆς τῶν αἱρετικῶν καί τῶν σχισματικῶν στήν Ἐκκλησία κλπ.

Στά σύντομα μέν, ἀλλά πολύ σημαντικά προλεγόμενα, ὁ κ. Καθηγητής σημειώνει ὅτι: «Οἱ ἱεροί Κανόνες ἔχουν πρωτίστως θεολογικό περιεχόμενο, γι' αὐτό ἡ κατανόηση καί ἡ ἑρμηνευτική προσέγγισή τους ἐπιτυγχάνεται ἐφόσον ληφθοῦν ὑπόψη τά θεολογικά καί τά ἱστορικά πλαίσια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου».

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ξ. ΓΙΑΓΚΟΥ: «Χριστοφόρου Προδρομίτη: Κανονικόν», Ἐκδόσεις «Μυγδονία», (β´ ἔκδοση), Θεσσαλονίκη 2009, σελίδες 222+530.

Πιστεύω πώς καί μόνο τό μνημειῶδες ἔργο, τό λεγόμενο «Κανονικόν», τοῦ λογίου μοναχοῦ Χριστοφόρου ἄν μᾶς ἀποκάλυπτε ὁ Καθηγητής Θεόδ. Γιάγκου, θά ἤτανε ἀρκετό γιά νά διατηρήσει τή μεγάλη του προσφορά στήν ἐπιστήμη τοῦ Κανονικοῦ ἤ ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου.

Ὁ μελετητής καί ἐρευνητής Καθηγητής τοῦ δεύτερου Πηδαλίου τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, σημειώνει στόν Πρόλογο: «Ἡ παροῦσα ἔκδοση αὐτῆς τῆς πηγῆς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, μέ τήν ἐκτενῆ διερεύνηση τοῦ ἱστορικοῦ καί κανονικοῦ πλαισίου τῆς συντάξεώς της καί τό παράρτημα, φιλοδοξεῖ νά ἐπαναφέρει στό προσκήνιο τή λησμονημένη σπουδαία κανονική συλλογή τοῦ διδασκάλου λογίου μοναχοῦ Χριστοφόρου Προδρομίτη».

Ὁ ὀγκώδης αὐτός τόμος, μετά τόν πρόλογο, τίς συντομογραφίες, τή βιβλιογραφία καί τήν εἰσαγωγή, χωρίζεται σέ δύο ἐκτενῆ μέρη: Α´ Τό Κανονικόν τοῦ Χριστοφόρου Προδρομίτη, διερεύνηση μιᾶς σημαντικῆς πηγῆς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου (Σ.Β. μέ ἑκατοντάδες σελίδες), καί Β´ Τό Κανονικόν τοῦ Χριστοφόρου Προδρομίτου (Κείμενο). Καί ἀκολουθεῖ τό Παράρτημα.

Πρέπει νά ὁμολογήσω ὅτι πρόκειται γιά μιά πολύ σοβαρή ἐπιστημονική ἐργασία, ἀλλά ταυτόχρονα καί τόσο χρήσιμη στήν ὅλη ἐκκλησιαστική καί πνευματική ζωή τῶν ποιμένων καί τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Καί μιά παρατήρηση γιά τούς ἀγαπητούς ἀναγνῶστες: «Ὁ Χριστοφόρος Προδρομίτης ἦταν φίλος καί ὁμόφρονας μέ τόν ἅγιο Νικόδημο τόν Ἁγιορείτη. Ἀμφότεροι ἀνῆκαν στήν οἰκογένεια τῶν φιλοκαλικῶν πατέρων τῶν λεγομένων Κολλυβάδων»…

Θερμότατα συγχαίρω τόν Καθηγητή Θεόδωρο Γιάγκου γιά τήν πολύτιμη προσφορά του στή Θεολογία καί τήν Ἐκκλησία.

Μιχ. Μιχαηλίδης

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἔτος ΚΗ´, Ἀριθμ. 10/5 Μαρτίου 2010

ΒΙΒΛΙΑ – ΑΝΑΤΥΠΑ

ANTONY BLOOM, «Συνάντηση μὲ τὸν ζωντανὸ Θεό». Ἐκδόσεις «Ἐν πλῷ». Σχ. 19Χ14, σσ. 280.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΛΙΟΥ, «Γέρων Παΐσιος». Ἡ παιδαγωγικὴ Σκέψη του. Ἐκδόσεις «Ἐν πλῷ». Σχ. 21Χ15, σσ. 244.

ΠΟΠΗΣ ΚΟΛΛΙΑ, Ψυχολόγου – Παιδοψυχολόγου, «Γιατί δὲν μᾶς ἀκοῦν τὰ παιδιά μας» Ἀθήνα 2009. Σχ. 25,6Χ20,5, σσ. 172.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 2010, Ἐκδόσεις «Ἐν πλῷ». Σχ. 24,50Χ14,50.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 2010, Ἱ. Ν. Ἁγίου Βασιλείου καὶ Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Ἀφιερωμένο στὸν Πρωτοπρεσβύτερο Παναγιώτη Νταλάκο. Νέα Φιλαδέλφεια. Σχ. 12Χ8,50, σσ. 80.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ – ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΜΑΧΗΤΗΣ, Τρίμηνη ἔκδοση Φιλικῆς Συντροφιᾶς Σύρου. Ἰούν., Ἰούλ. – Αὔγ., Σεπτ. – Ὀκτ., Νοέμβ. – Δεκ. 2009. Σύρος.

ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ, Μηνιαία περιοδικὴ Ἔκδοση. Ἰούλ. – Αὔγ., Σεπτ., Ὀκτ., Νοέμβ., Δεκ. 2009. Ἰαν., Φεβρ. 2010. Τρίκαλα.

ΜΕΡΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΕ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ, 3μηνιαία ἔκδοση (Περιοδικὸν) τοῦ Σύλλογος Προστασίας Ἀγέννητου Παιδιοῦ. Ἐκδότης· Βαρβάρα Μεταλληνοῦ, Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου. Ἀπρίλ., Μάϊος, Ἰούν., Ἰούλ. – Αὔγ. – Σεπτ., Ὀκτ. – Νοέμβ. 2009. Ἀθῆναι.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ, Μηνιαῖον περιοδικὸ Ὀρθοδόξου Οἰκοδομῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σάμου καὶ Ἰκαρίας. Ἰούλ. – Αὔγ., Σεπτ., Ὀκτ., Νοέμβ., Δεκ. 2009. Ἰαν. 2010. Ἀθῆναι.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ, Τριμηνιαία περιοδικὴ ἔκδοση τοῦ Συλλόγου «Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος». Ἰαν. – Δεκ. Ἰούλ. – Δεκ. 2009. Τσουκαλάδες Παραβόλας Ἀγρινίου.

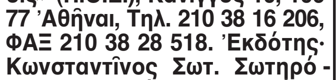

Ἑβδομαδιαία Ἐκκλησιαστικὴ Ἐφημερίς. Ἰδιοκτησία· «Πανελλήνιος Ὀρθόδοξος Ἕνωσις» (Π.Ο.Ε.), Κάνιγγος 10, 106 77 Ἀθῆναι, Τηλ. 210 38 16 206, ΦΑΞ 210 38 28 518. Ἐκδότης· Κωνσταντῖνος Σωτ. Σωτηρόπουλος, Φασίδερη 9, Ἑκάλη. Διευθυντὴς Συντάξεως· Γεώργιος Ζερβός, Θησέως 25, Νέα Ἐρυθραία (14671). Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου· Κωνσταντῖνος Μιχ. Σαμωνᾶς, Ἀμαδριάδος 15, Δροσιά. Τύποις «Ὀρθοδόξου Τύπου» (Θησέως 25, 14671 Νέα Ἐρυθραία, Τηλ. 210 81 34 951, ΦΑΞ 210 81 36 981).

Ἰστοσελίς «Ο.Τ.»: www.orthodoxostypos.gr

Ἠλεκτρον. ταχυδρομεῖον: orthotyp@otenet.gr

Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τὰς προσωπικὰς ἀπόψεις τῶν ἀρθρογράφων, οἱ ὁποῖοι καὶ φέρουν τὴν εὐθύνην τῶν γραφομένων.

ΤΑΠΗΤΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

ΒΙΟΚΑΡΠΕΤ

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ–ΦΥΛΑΞΗ ΤΑΠΗΤΩΝ ΑΠΟ ΙΕΡΟΥΣ ΝΑΟΥΣ

Δημοσθένους 34 Καλλιθέα Τηλ. 210–41.17.759 καὶ 210–95.66.157